

מ"ת 29270/05/14 - מדינת ישראל נגד א.צ.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מ"ת 29270-05-14 מדינת ישראל נ' א.צ. (עציר)
בפני כב' השופט נסר אבו טהה
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רותם צריקר-קובי
נגד
המשיב
א.צ. (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ראיד אלעוברה

29 מאי 2014

החלטה

1. זוהי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו **שני אישומים** בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות (בת זוג), חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (בת זוג), תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, תקיפת סתם, הפרת הוראה חוקית.

2. כתב האישום בתמצית:

אישום ראשון-

א. נטען, כי ביום 03.05.14, בשעה 05:00 או בסמוך לכך, שהתה מ.ע (להלן: "המתלוננת") יחד עם המשיב, חברתה ע.ר, חבריו של המשיב-הישאם ... (להלן: "הישאם"), וחסן ... בפארק שברחוב שדרות משה סנה, באשדוד (להלן: "הפארק"). בשלב מסוים, כעסה המתלוננת על המשיב וסטרה לו אחרי שראתה אותו "מתחיל" עם חברתה (בכך שביקש ממנה למסור לו את מספר הטלפון שלה). המשיב בתגובה, תקף את המתלוננת בכך שמשך בשערותיה, הפיל אותה לרצפה, גרר ואתה על הרצפה וסתר לה שוב על פניה מספר פעמים תוך שהוא גורם לה חבלה של ממש.

ב. המשיב הפסיק לתקוף את המתלוננת רק כאשר הגיעה לפארק ניידת משטרה. המשיב עוכב לתחנת המשטרה ושוחרר באותו יום בתנאים שכללו, בין היתר, איסור יצירת קשר עם המתלוננת למשך 15 ימים (להלן: "ההוראה החוקית").

אישום שני-

א. נטען, כי ביום 10.05.14, בשעה שאינה ידועה למבקשת במדויק, לפני 05:00, נסעו המשיב וארבעה מחבריו, יחד, בשני כלי רכב, סמוך למלון "הולידי אין" באשקלון, שם פגשו את חברתה של המתלוננת א.מ, אשר התלוותה להם (להלן: "החברה") לחוף "חופית" באשקלון. בהגיעם לחוף שתו משקאות

עמוד 1

אלכוהוליים.

ב. בהמשך נטען, כי בשלב מסוים המתלוננת ישבה בתוך אחד הרכבים כשהמשיב לא היה לידה. המשיב הבחין במתלוננת בתוך הרכב, פנה לחברתה והתלונן בפניה על המתלוננת באומרו "**תראי את החברה שלי איך היא מתנהגת יושבת ברכב כמו שרמוטה מסתכלת על גברים אחרים, לא אה לשבת ליד חבר שלה**". בהמשך נטען, כי המתלוננת יצאה מהרכב בו ישבה ושלושה מחבריו של המשיב נסעו מהמקום.

ג. בהמשך ובמעמד המתואר לעיל, נטען כי המשיב תקף את המתלוננת, בכך שמשך בשערות ראשה. המתלוננת חשה קשיי נשימה ונשכבה על החול בחוף הים. חבריו של המשיב שחזרו למקום הרחיקו את המשיב מהמתלוננת והכניסו אותה לתוך אחד הרכבים.

ד. נטען, כי המשיב במעמד המתואר לעיל, משך את המתלוננת בכוח והוציא אותה מהרכב. חברתה ניסתה להרחיקו מהמתלוננת, אך המשיב דחף אותה והפילה על החול. המשיב שוב תקף את המתלוננת בכך שהפיל אותה על החול, ובעודה שכובה על החול היכה אותה במכות אגרופ בפניה ובעט בה בחוזקה בכל חלקי גופה. ניידת משטרה שהגיעה למקום, והבחינה במתלוננת כשהיא בוכה ועל גופה סימני חבלה פינו אותה לבית חולים "ברזילי" לקבלת טיפול רפואי. בין היתר למתלוננת נגרם שבר בעמוד השדרה, המטומה בראש, חבורות ריאתיות דו צדדיות. דבר שהצריך אשפוז במשך שלושה ימים.

3. **בא כוח המבקשת** עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. נטען, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שתמציתן ביחס ל**אישום הראשון** הודעת המתלוננת, מיום 03.05.14 שעה 07:56, הודעת חברתה ע.ר מיום 03.05.14. דוח פעולה של השוטרת ברגר רבקה מיום 03.05.14.

אשר ל**אישום השני**, נטען כי הראיות נשענות על הודעת חברתה של המתלוננת -א.מ מיום 10.05.14 שעה 05:54, אשר מתארת כיצד המשיב תקף את המתלוננת באכזריות בחוף הים באשקלון. דוחות פעולה של שוטרים, בעיקר השוטר אסף צוולקר מיום 10.05.14 שעה 05:01 "ראיתי בחורה ... בוכה צועקת מכאב.. פניה נראו נפוחות לידה היה שוכב על החול בחור בשם א.צ. (המשיב)... מ. אמרה שהוא תקף אותה.. מיד הזמנתי מד"א למקום". בנוסף, הפנתה המבקשת לתמליל גל הקשר המשטרתי בו המודיע מתאר כי מבחין בבחור שמרביץ לבחורה בחוף ויש לזמן מד"א ודחוף. בנוסף, הפנה למסמכים הרפואיים המעידים על החבלות שנגרמו למתלוננת.

4. **בא כוח המשיב** הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות נשוא **האישום הראשון**. אשר ל**אישום השני** טען, כי מדובר בראיות לכאורה בעוצמה נמוכה. נטען, כי המתלוננת בכלל הודעותיה הכחישה כי המשיב תקף אותה, אלא לדבריה, היא הותקפה על ידי אלמוני עת שהייתה יחד עם המשיב

בחוף הים. עוד נטען, כי הראייה שנשמכת עליה המאשימה דהיינו הודעות חברתה של המשיבה, מיום 10.05.14 ומיום 11.05.14 לשיטת הסנגור קיימות סתירות בדברי החברה לתיאורה אופן התרחשות האירוע. על כן, עתר להורות על שחרורו בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט שכן המשיב צעיר נעדר עבר פלילי.

5. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שהונח בפניי, הנני קובע כי המבקשת הניחה ראיות לכאורה לחובת המשיב במעשים נשוא האישום השני כנדרש. עיקר הראיות נשענות על הודעות חברתה של המתלוננת מיום 10.05.14 ו-11.05.14. העדה מתארת בין היתר " ישבנו יחד בחוף ואז הוא (המשיב) חשב שהמתלוננת מסתכלת על אנשים אחרים... היה מסטול ודפק לה אגרופים בפנים ממש אגרופים לא סתם עד שיצא לה דם והוא גרר אותה עם השיער ברצפה ובעט בה... אני ניסיתי למשוך אותו והוא מפיל אותי לרצפה... הוא חזק.. ואני ראיתי כמה בדואים במכונית ואמרתי להם שיעזרו לי שיזמינו משטרה כי מרביצים פה למישהי ואז הם התקשרו אליכם.

בהודעה השנייה, שוב חזרה העדה על תיאור התקיפה בין היתר " משך אותה מהרכב ... אני ניסיתי למשוך את עלאא להרחיק אותו ממנה ואז הוא דחף אותי ונפלתי על החול.. התחיל לתת לה אגרופים בפנים, בעט בה בכל הגוף.. התחלתי לבכות ואז אני יודעת שפאדי התקשר למשטרה ואז המשטרה הגיעה".

עוד מעיון בתיק החקירה, קיים דוח פעולה של השוטר אסף צוולקר מיום 10.05.14 שעה 05:01, ממנו עולה כי השוטר הגיע למקום הבחין במתלוננת, שוכבת על הרצפה וצועקת מכאבים, עוד הבחין במשיב שוכב על החול. עוד מצוין השוטר " מיטל אמרה שהוא תקף אותה מיד הזמנתי מד"א למקום". עוד מצוין השוטר בדוח הפעולה כי חברתה של המתלוננת בתחקור שנערך בשטח על ידי השוטרת טליה מסרה כי המשיב תקף את המתלוננת.

עוד, מעיון בתיק החקירה, קיים תמליל שיחה למוקד המשטרתי 100, בו נשמע המודיע וגם ברקע קול של אישה אשר מבקשים שתגיע למקום נידת משטרה שכן הם הבחינו במישהו מרביץ לבחורה בחוף הים.

גרסת המשיב- המשיב הכחיש את המיוחס לו גם באישום הראשון וגם באישום השני. יחד עם זאת, אישר כי המתלוננת היא בת זוגו. עוד אישר, כי היה לו ויכוח עם חברתו המתלוננת על רקע קנאה ללא שימוש באלימות (בהודעתו ביחס לאישום הראשון). לגרסת המשיב, באקראי שמע קול של בחורה בוכה בחוף הים וניגש לסייע לה, אולם לפתע מעד ונפל והתעלף.

גרסת המשיב תמוהה בלשון המעטה, שכן על אף שהמתלוננת מכחישה כי תקף אותה יחד עם זאת מסרה כי הייתה יחד עם המשיב וחברתה א.מ וכן חבריו של המשיב מבלים בחוף הים באשקלון. המשיב מנגד טען, כי כלל

לא היה יחד איתם, מה גם לדבריו הוא ידע שסור לו להיות אתה בקשר על פי החלטת קצין משטרה לתקופה של 15 ימים.

אשר להשגות הסנגור בדבר ההבדלים בין תיאור האירוע בדברי חברתה של המתלוננת מ.א

מקומן של השגות אלה להתלבן במסגרת ההליך העיקרי. לגופם של דברים, בחנתי את שתי ההודעות שמסרה מ.א ולא מצאתי לכאורה הבדלים מהותיים כטענת הסנגור.

6. בהיעדר מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר לחובת המשיב, נותר אפוא לבחון, בהתאם למצוות המחוקק בסעיף 21(ב) לחסד"פ, באם ניתן להשיג את תכלית המעצר על דרך חלופה.

7. קובע להמשך דין וקבלת תסקיר מעצר ליום 22.06.14 שעה 10:00.

8. המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת ויובא על יד שב"ס.

עותק מההחלטה יישלח לשירות המבחן.

תיק החקירה הוחזר למבקשת.

**ניתנה והודעה היום כ"ט אייר
תשע"ד, 29/05/2014 במעמד
הנוכחים.
נסר אבו טהה, שופט**